

Het Hospital de Bonecas in Lissabon werd opgericht in 1830. Directeur Cutileiro van het poppenhospitaal ziet als

Poppenziekenhuis kan

De Portugezen lijden onder de crisis. Ze laten speelgoed repareren, mits voor een lage prijs.

**Door onze correspondent
MERIJN DE WAAL**

LISSABON. Manuela Cutileiro spreekt liever niet over de ‘crisis’. Haar *Hospital de Bonecas* (Poppenziekenhuis) in hartje Lissabon is er niet om geld te verdienen. Natuurlijk, de eigenaren van de poppen die worden binnengebracht voor reparatie, krijgen na ontslag van de patiënt een doktersrekening gepresenteerd. Van een paar euro voor een Barbie met

een gebroken been, tot een veelvoud daarvan voor de restauratie van antieke porseleinen pop uit het begin van de vorige eeuw.
„Maar het is vooral liefdewerk. We brengen lang niet alle uren in rekening die we met een pop bezig zijn”, zegt Cutileiro. „Het is meer een bevlieging, een soort missie.”
Het ziekenhuis bestaat sinds 1830 en Cutileiro vertegenwoordigt de vierde generatie uit een geslacht van poppendokters. Nu Portugal weer

eens door een diepe economische crisis gaat, heeft het poppenziekenhuis het niet drukker gekregen, vertelt de ziekenhuisdirectrice, terwijl ze het bezoek rondleidt langs de operatiekamer, de rustzaal en het achtergelegen museumje. „Het kan inderdaad goedkoper zijn een pop te laten repareren dan een nieuwe te kopen. Maar ook dáár moeten mensen geld voor hebben. En de koopkracht neemt voor veel mensen steeds verder af.”
Gunstig voor bedrijfje is dat een groeiend aantal buitenlanders het weet te vinden. Onder hen zijn ook steeds meer Nederlanders, sinds Cutileiro’s dochter, ook poppendokter, naar Limburg emigreerde en daar (in

lichtpuntje in de economische crisis dat de Portugezen wat minder consumentistisch worden. Foto’s Merijn de Waal

nu niet kieskeurig zijn

de gemeente Berg en Terblijt) een nevenvestiging opende.
Cutileiro is niet kieskeurig bij het opnemen van nieuwe patiënten. Bij de ingang staat een plastic speelgoed dinosaurius te wachten op behandeling. „We repareren nu van alles. De luxe om patiënten te weigeren hebben we niet.”
Sinds hun land vorig voorjaar noodhulp van de Europese Unie en het Internationaal Monetair Fonds moest inroepen, zijn de Portugezen er niet op vooruitgegaan. In ruil voor miljarden aan noodleningen voert de in juni aangetreden centrum-rechtse regering een lange lijst hervormingen en bezuinigingen door. Iedereen

is meer belasting gaan betalen. Pensioenen zijn versoberd en werkdagen verlengd. Vakantiegeld en kerstbonus zijn afgeschaft.
Het leidt tot wijdverbreid pessimisme, in een samenleving die traditioneel toch al doordeesemd is van melancholie.
Cutileiro van het poppenziekenhuis ziet alleen een klein lichtpuntje. „Tot voor kort ging het hier alleen maar om consumeren en dingen snel weer weggooien”, zegt ze. „Er kwamen overal grote overdekte winkelcentra waar mensen de hele zaterdag rondliepen ongezond fastfood aten en vergaten dat buiten een heerlijke zon scheen.”
Vooral lagere klassen, die eerder nooit toegang hadden tot luxeartikelen, vielen voor het snelle consumen-tisme, zegt Cutileiro. „Die wilden twee of wel drie mobiele telefoons en grote televisies. Zij leenden en leven nu in een hel.”
Dat deze levensstijl nu niet meer houdbaar is, is uiteindelijk beter voor de mensen, denkt Cutileiro. Ze merkt het aan haar eigen klanten.
„Die waarderen dat ze hier de pop kunnen laten repareren waaraan ze zelf herinneringen hebben. Deze kunnen ze dan weer doorgeven aan hun kinderen of kleinkinderen. Met iets goedkops Chinees wat toch weer snel kapotgaat kan dat niet.”